

**Samarbejde med udviklingslandene om fremme af god forvaltningspraksis på skatteområdet**

**Europa-Parlamentets beslutning af 8. marts 2011 om skat og udvikling - samarbejde med udviklingslandene om fremme af god forvaltningspraksis på skatteområdet 2010/2102(INI)**

*Europa-Parlamentet,*

- der henviser til sin beslutning af 10. februar 2010 om fremme af god forvaltning på skatteområdet<sup>1</sup>,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om "Skat og udvikling - Samarbejde med udviklingslandene om god forvaltningspraksis på skatteområdet" (KOM(2010)0163),
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2010 om følgerne af den internationale finansielle og økonomiske krise for udviklingslande og udviklingssamarbejde<sup>2</sup>, samt til Monterrey-erklæringen (2002), konferencen i Doha om udviklingsfinansiering (2008), Pariserklæringen (2005) og Accrahandlingsplanen (2008) hvor det eksplicit blev fastslået, at kapitalflugt og illegale pengestrømme er en væsentlig hindring for tilvejebringelsen af indenlandske indtægter til udviklingsformål,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 2010 om de fremskridt, der gøres med hensyn til opfyldelse af millenniumudviklingsmålene: midtvejsevaluering som forberedelse til FN's møde på højt plan i september 2010<sup>3</sup>,
- der henviser til G20-topmødet i Seoul den 11.-12. november 2010 og til initiativet fra det tyske ministerium for økonomisk samarbejde og udvikling, der skal styrke det internationale samarbejde med udviklingslandene for at bekæmpe skattesvig og -unddragelse, kaldet "den internationale skattepagt"(ITC),
- der henviser til konklusionerne fra den internationale konference om skatter og afgifter i Pretoria den 29. august 2008,
- der henviser til konklusionerne fra G20-topmødet i London den 2.-3. april 2009,
- der henviser til ledernes erklæring efter G20-topmødet i Pittsburgh den 24. og 25. september 2009 og til sin beslutning herom af 8. oktober 2009<sup>4</sup>,
- der henviser til sin beslutning af 24. april 2009 om G20-topmødet i London den 2. april 2009<sup>5</sup>,

---

<sup>1</sup> EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 29.

<sup>2</sup> EUT C 4 E af 7.1.2011, s. 34.

<sup>3</sup> Vedtagne tekster P7\_TA(2010)0210.

<sup>4</sup> EUT C 230 E af 26.8.2010, s. 1.

<sup>5</sup> EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 94.

- der henviser til sin beslutning af 14. november 2007 om udkast til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1725/2003 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til International Financial Reporting Standards (IFRS) 8 om oplysning om driftssegmenter<sup>1</sup>,
  - der henviser til rapporten fra den norske regerings kapitalflugtudvalg om "Skatteparadis og Utvikling" ("Tax Havens and Development") fra juni 2009,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om International Handel (A7-0027/2011),
- A. der henviser til at styrkelsen af skattesystemet er en af de største udfordringer, udviklingslandene står over for med hensyn til opfyldelsen af MDG-udviklingsmålene,
  - B. der påpeger, at skatteopkrævning kan være en pålidelig og bæredygtig kilde til udviklingsfinansiering, såfremt der findes en progressiv beskatningsordning, en effektiv skatteforvaltning til at sikre overholdelsen af skattereglerne samt en gennemsigtig og kontrollerbar anvendelse af de offentlige indtægter,
  - C. der henviser til, at det er vanskeligt for udviklingslandene at øge skatteindtægterne på grund af utilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at inddrive skatterne, utilstrækkelig administrativ kapacitet, mangler ved det politiske systems legitimitet, ulige indkomstfordeling og mangelfuld skatteforvaltning,
  - D. der henviser til, at de mest almindelige former for illegale pengestrømme og kapitalflugt navnlig omfatter manipulering af koncerninterne afregningspriser (transfer pricing) mellem lande for at tiltrække direkte udenlandske investeringer, round-tripping, double-dipping, overførsler af store kontantbeløb, ugenomsigtige og ufordelagtige investeringsprotokoller samt smugling,
  - E. der henviser til, at offshore-centre og skattely er med til at muliggøre en årlig illegal kapitalflugt på en billion USD; der henviser til, at disse illegale pengestrømme omtrent svarer til ti gange det beløb, der ydes i bistand til udviklingslande med henblik på fattigdomsbekæmpelse og økonomisk udvikling,
  - F. der påpeger, at skattely, der tilbyder bankhemmelighed og fiktive domiciler sammen med "nulskat" for at tiltrække kapital og indtægter, som skulle have været beskattet i andre lande, skaber en skadelig skattekonkurrence,
  - G. der påpeger, at skattekonkurrencen har resulteret i, at en større del af skattebyrden er flyttet over på arbejdstagere og lavindkomsthusholdninger, og tvunget fattige lande til at foretage skadelige nedskæringer i deres offentlige serviceydelser,
  - H. påpeger, at skattesvig i udviklingslande medfører et årligt tab af skatteindtægter svarende

---

<sup>1</sup> EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 323.

til ti gange det beløb, der tilføres i udviklingsbistand fra industrialiserede lande,

- I. der fremhæver, at muligheden for at forbedre mobiliseringen af indenlandske ressourcer påvirkes yderligere af den globale kontekst med liberalisering af internationale markeder, hvilket fører til, at toldindtægter skal erstattes med andre indenlandske ressourcer; der påpeger, at IMF's undersøgelser har vist, at mens rige lande har været i stand til at opveje faldet i handelsafgifter som hovedindtægtskilde med andre indtægtskilder, herunder navnlig moms, har de fattigste lande i bedste fald kun formået at erstatte ca. 30 % af de tabte handelsafgifter<sup>1</sup>,
- J. der henviser til, at den "kortlægning", som ITC har stået i spidsen for, har vist, at der er behov for yderligere donorkoordination på området beskatning og udvikling,
- K. der henviser til, at eksistensen af en stor uformel sektor i økonomien vanskeliggør mobiliseringen af indenlandske ressourcer,
- L. der henviser til, at mange udviklingslande går glip af boomet i råvarepriserne, fordi de ikke modtager en rimelig andel af mineralindtægterne i royalties,
- M. der henviser til, at mange udviklingslande end ikke opnår et minimum af skatteindtægter, som ville være nødvendigt for at finansiere offentlige serviceydelser og opfylde internationale forpligtelser såsom fattigdomsreduktion,
- N. der henviser til, at skatter potentielt er en mere stabil og bæredygtig indtægtskilde end bistand og giver de pågældende lande bedre muligheder for at blive økonomisk selvhjulpne,
- O. der henviser til, at konsoliderede regnskaber med komplekse koncernstrukturer og økonomiske aktiviteter, der er fordelt på forskellige virksomheder, ofte gør det vanskeligt at identificere de virksomheder, som skal beskattes, og bestemme det korrekte skattegrundlag,
- P. der henviser til, at såkaldte vulturefunds, som ofte er hjemmehørende i skattely, i stigende grad opkøber udviklingslandes gæld med en enorm rabat og bagefter sagsøger landene for det oprindelige gældsbeløb (ofte med renter og strafgebyrer) og derved i betydelig grad begrænser det råderum, som ekstra skatteindtægter kan give udviklingslandene,
- Q. der henviser til, at der ikke findes love, som begrænser den fortjeneste, en vulturefund kan opnå ved at føre retssager mod udviklingslande med henblik på indkrævning af misligholdt gæld, ligesom der ikke findes nogen tilsynsmæssige strukturer, der kan kaste lys over, hvem disse vulturefunds er, eller hvor meget de har betalt for den gæld, der tidligere ansås for værdiløs,
- R. der påpeger, at der i mange udviklingslande findes flere forskellige selskabsskattesatser, der ikke kun afhænger af indtægter og udbytter, men også af erhvervssektorer, hvilket

---

<sup>1</sup> Jf. f.eks. den undersøgelse af Baunsgaard & Keen (2005), som citeres i IMF-rapporten med titlen "Dealing with the Revenue Consequences of Trade Reform" af 15. februar 2005, hvori IMF bl.a. konkluderer, at "mange lavindkomstlande og visse mellemindkomstlande har haft vanskeligheder med at erstatte tabet af indtægter fra handelsafgifter".

betyder, at den sektorvise fordeling af ressourcer skævvrides af forskelle i skattesatserne,

- S. der finder, at overholdelse af skattereglerne bør defineres som betaling på rette tid og rette sted, hvor "rette" skal forstås sådan, at de økonomiske transaktioner i alt væsentligt er foretaget på det sted, hvor de opgives i beskatningsøjemed, og i den angivne form,

### ***Betydningen af beskatning for opfyldelsen af 2015-udviklingsmålene***

1. er enig med Kommissionen i, at et effektivt og retfærdigt skattesystem er af afgørende betydning for fattigdomsbekæmpelse, god forvaltningspraksis og statens opbygning;
2. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen har taget initiativ til at styrke kapaciteten til at udøve god forvaltningspraksis på skatteområdet med henblik på udvikling, og forstår, at der er behov for et sæt regler til støtte for internationalt samarbejde på skatteområdet, gennemsigtighed, udvikling af de offentlige og private sektorer og økonomisk vækst;
3. fremhæver, at skattetrykket i udviklingslandene (skat/BNP) ligger på mellem 10 og 20 % mod 25-40 % i industrilandene; beklager, at donorerne indtil nu har givet alt for lidt støtte til skatterelateret assistance; bifalder i den forbindelse Kommissionens forslag om at øge hjælpen til udviklingslandene i forbindelse med skattereformer og forbedringer af skattevæsenet via EUF-støtte til AVS-stater, instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCECI) og naboskabs- og partnerskabsinstrumentet (ENPI) samt støtte til de nationale kontrolinstanser, parlamenter og ikke-statslige aktører;
4. bemærker, at der bør lægges større vægt på kapacitetsopbygning i udviklingslandene for at hjælpe dem med at drage effektiv nytte af informationsudveksling og imødegå skatteunddragelse effektivt via deres egen interne lovgivning;

### ***Udviklingslandenes vanskeligheder med at øge skatteindtægterne***

5. konstaterer med bekymring, at skattesystemerne i mange fattige lande fortsat er kendetegnet ved ekstremt smalle skattegrundlag, skattefritagelser for eliten, ordninger med midlertidig skattefritagelse for virksomheder, der kan give et stærkt incitament til skatteunddragelse, ved at skattepligtige virksomheder indgår økonomiske forbindelser med skattefritagne virksomheder med henblik på at flytte deres overskud til sidstnævnte, massive indtægter fra naturressourcer, som ikke opgives, og store illegale kapitalstrømme der er forbundet med massive skatteunddragelser;
6. understreger, at skatteindtægter ikke skal betragtes som et alternativ til udlandsbistand, men snarere som en integreret del af de offentlige indtægter, der skal lette disse landes udvikling;
7. påpeger, at effektive, progressive og retfærdige skattesystemer er af afgørende betydning for udviklingen, da de bidrager til at finansiere leveringen af offentlige goder og til statsopbygning og god regeringsførelse, at målet for fattige lande må være at blive skattemæssigt selvhjulpne i stedet for at være afhængige af udenlandsk bistand, og at skatteunddragelse og -undgåelse hæmmer dem i at nå disse mål;
8. beklager, at skattely gør det vanskeligere at regere demokratisk, gør økonomisk

kriminalitet mere rentabelt, tilskynder til "rent seeking" og forværrer den skæve fordeling af skatteindtægterne; anmoder EU om at sætte kampen mod skattely og korrupsion øverst på dagsordenen i internationale finans- og udviklingsinstitutioner;

9. påpeger, at skatteunddragelse påfører udviklingslandene store finansielle tab, og at en af EU's prioriteringer er foranstaltninger til bekæmpelse af skattely og skatteunddragelse med henblik på at yde udviklingslandene effektiv hjælp til at få adgang til deres skatteindtægter; minder om behovet for, at der på europæisk og internationalt plan træffes de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med de forpligtelser, der bl.a. blev indgået af G20;
10. påpeger, at medens de positive virkninger af de økonomiske partnerskabsaftaler først vil kunne mærkes på mellemlang til lang sigt, vil indtægtstabene hidrørende fra toldnedsættelser få øjeblikkelige konsekvenser;
11. understreger, at der bør være større fokus på udviklingslandenes vanskeligheder med at rejse indenlandske indtægter i en globaliseret kontekst, hvor store inden- og udenlandske foretagender tilbydes mange forskellige former for fritagelser med henblik på at tiltrække investeringer; opfordrer EU til at hjælpe udviklingslandene med at opbygge skattesystemer, der kan sætte dem i stand til at drage nytte af globaliseringsprocessen;
12. understreger, at de fattigste lande har vanskeligt ved at erstatte faldet i handelsafgifterne, som er en følge af den handelsliberalisering, der foregår på globalt plan, med andre former for indenlandske indtægter, idet disse i bedste fald kun har formået at dække 30 % af de mistede handelsafgifter;
13. understreger, at skattely ved at øge konkurrencen om mobil kapital griber ind i udviklingslandenes suveræne ret til at beskatte kapitalindkomst som et middel til at udvide deres skattegrundlag, selv om dette i forvejen er snævrere end de rige landes;
14. minder om, at den asymmetriske information, som er resultatet af bankhemmeligheden i skattely, mindsker de internationale finansielle markeders effektivitet, fordi den har ført til højere risikopræmier og dermed øgede låneomkostningerne for både rige og fattige lande;
15. er opmærksom på, at en kvalitativ og kvantitativ forbedring af mobiliseringen af udviklingslandenes nationale økonomiske ressourcer først vil bære frugt på længere sigt; opfordrer EU til at opretholde sit tilbud om bistand af enhver art, lige så længe som udviklingslandene anser dette for at være nødvendigt for finansieringen af deres udvikling;

### ***Fremme af effektive, retfærdige og bæredygtige skattesystemer***

16. fastholder, at god forvaltningspraksis og velfungerende institutioner er den vigtigste drivkraft for økonomisk fremgang; opfordrer indtrængende Kommissionen til at bistå skattemyndighederne, domstolene og antikorrupsionsorganerne i udviklingslandene i deres indsats for at opbygge et progressivt og bæredygtigt skattesystem, som på længere sigt vil give en "forvaltningsdividende" gennem øget legitimitet og ansvarlighed, og for effektivt at indføre princippet om god forvaltningspraksis på skatteområdet i planlægningen, gennemførelsen og overvågningen af lande- og

regionalstrategidokumenterne; opfordrer medlemsstaterne til at opfylde deres tilsagn om bistand på skatteområdet og til at bekæmpe bestikkelsespraksis hos virksomheder, der har hjemsted på deres område, men også opererer i udviklingslande; henstiller, at Kommissionen inddrager udviklingslandenes nationale parlamenter i budgetprocessen og derved fremmer et harmonisk samarbejde og øget gennemsigtighed i denne proces;

17. minder om, at god forvaltningspraksis på skatteområdet hverken kan eksporteres eller pålægges udefra, og at det er op til hvert enkelt land at fastlægge sin egen skattepolitik; opfordrer i den sammenhæng Kommissionen og de nationale regeringer til ikke at lægge hindringer i vejen for, men tværtimod samarbejde med alle lande, der på konsekvent og retfærdig vis indfører skatteforhøjelser, der har indvirkning på udenlandske virksomheder i det pågældende land, navnlig inden for udvinding af primærressourcer, som er en vigtig kilde til velstand i udviklingslande;
18. opfordrer Kommissionen til at indføje en klausul om skatteforvaltning, herunder om overvågning af dens gennemførelse, i EU's relevante aftaler med tredjelande;
19. minder om, at faldet i toldindtægterne, der især er en følge af økonomiske partnerskabsaftaler med EU, har en negativ indvirkning på størrelsen af de finansielle midler, udviklingslandene har umiddelbar rådighed over; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til som led i en enhver bistand til forbedring af de nationale skattesystemer og med henblik på at kompensere for disse tab at tilskynde udviklingslandene til at prioritere de direkte progressive skatter højere end de indirekte, herunder især forbrugsskatter, som i sagens natur rammer lavindkomstgrupper i befolkningen hårdere;
20. opfordrer til, at der systematisk inden for rammerne af de økonomiske partnerskabsaftaler iværksættes foranstaltninger til støtte for skattereformer, i form af både materiel bistand (it-systemer) og organisatorisk bistand (juridisk og skattemæssig uddannelse af personale i skatteforvaltningen), såfremt et udviklingsland anmoder herom; understreger behovet for en særlig indsats i de afrikanske lande, der stadig ikke modtager langsigtet støtte på skatteområdet;
21. understreger på ny behovet for at skabe større sammenhæng mellem EU's udviklings- og handelspolitik; påpeger om, at selv om krisen kan have øget udsvingene i råvarepriserne og forårsaget en mindskelse i kapitalstrømmene til udviklingslandene, er EU og dets medlemsstater under ét stadig den største udviklingsbistandsdonor med 56 % af den samlede udviklingsbistand i verden til en værdi af 49 mia. EUR i 2009; understreger, at det i denne forbindelse burde være en prioritet for udviklingslandene at indføre et effektivt skattesystem, der kan mindske deres afhængighed af udenlandsk bistand og af andre uforudsigelige pengestrømme udefra;
22. kræver, at der sker en styrkelse af sammenhængen mellem på den ene side EU's økonomiske støtte til og åbning af sine markeder for bestemte lande og på den anden side disse landes indsats for at overholde principperne om god forvaltningspraksis på skatteområdet;
23. bifalder det regionale initiativ til samarbejde på skatteområdet, der skal sætte udviklingslande i stand til at drøfte skatter og afgifters rolle i statsopbygning og kapacitetsudvikling og udveksle bedste praksis om skatteforvaltning;

24. minder om, at den største udfordring for de fattige lande er at udvide skattegrundlaget; påpeger, at de faldende handelsafgifter bl.a. har ført til indførelse af forbrugsafgifter (moms eller energibeskatning); påpeger, at selv hvis moms kan gøre det muligt at udvide skattegrundlaget i økonomier med en stor uformel sektor, betyder det forhold, at momsen er ens for alle, at den rammer den fattige befolkning hårdest; mener, at EU's udviklingsbistand bør prioritere initiativer, der sigter på at forbedre skattesystemernes effektivitet og gennemsigtighed, f.eks. ved at finde frem til måder, hvorpå udviklingslandene kan udvide deres skattegrundlag/skatteindtægtsstrømme via direkte og indirekte beskatning;
25. påpeger, at formålet med en udvidelse af samhandlen med udviklingslandene bør være at fremme disse landes udvikling og bæredygtige økonomisk vækst; konstaterer, at afskaffelsen af toldafgifter nødvendigvis vil medføre et indtægtstab og derfor bør være omfattet af et strengere tilsyn, være mere gradvis og gå hånd i hånd med gennemførelsen af skattereformer, der kan gøre det muligt at finde alternative indtægter til at opveje tabet (moms, ejendomsskat, indkomstskat);
26. konstaterer med bekymring, at milliarder af dollars strømmede ud af det afrikanske kontinent hvert år mellem 1991 og 2004; understreger navnlig, at denne udstrømning skønnes at udgøre 7,6 % af områdets årlige BNP, hvilket gør de afrikanske lande til nettokreditorer over for donorlandene; mener, at industrilandenenes officielle udviklingsbistand og gældslettelse kun vil være effektiv, hvis der træffes konkrete foranstaltninger af såvel G20 som OECD og EU til at sikre, at det potentielle skattegrundlag i udviklingslandene ikke undergraves gennem skatteunddragelse; tilskynder i den forbindelse FN og OECD til i snævert samarbejde med det afrikanske skattevæsenens forum (African Tax Administration Forum) at videreføre deres arbejde på dette område;
27. påpeger vigtigheden af, at metoderne til opkrævning af indtægter fra alternative kilder understøtter og ikke modarbejder innovation, iværksættervirksomhed og oprettelse af små og mellemstore virksomheder, samt virker fremmende på ejerskabet og den lokale udvikling;
28. understreger, at de administrative omkostninger, navnlig ved et system med differentierede momssatser, kan være for høje for udviklingslande, hvis skattemyndigheder ikke er udstyret med de nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer, og at de derfor skal overvejes nøje; mener, at punktafgifter i sådanne tilfælde skal være meget selektive og kun anvendes på ganske få varer, dvs. primært varer, hvis forbrug indebærer negative eksterne omkostninger for samfundet og som normalt er kendetegnet ved en uelastisk efterspørgsel (tobak, alkohol, osv.); opfordrer i tilfælde af begrænsninger også til identificering og beskatning af de virksomheder, som kan bidrage til øgede skatteindtægter (for eksempel virksomheder, der beskæftiger sig med råstofudvinding);
29. understreger, at det med henblik på at øge den direkte beskatning er vigtigt, at den uformelle sektor integreres i den formelle økonomi, og at erhvervs klimaet forbedres;
30. understreger, at udviklingslandene i den globale kontekst med skattekonkurrence henter en større del af deres skatteindtægter fra kapital og har stærkt begrænsede muligheder for

at inddrive skatter andetsteds fra; bemærker, at et fald i skatteindtægterne som følge af den nævnte konkurrence bør modvirkes ved at udvide skattegrundlaget eller ved helt at afholde sig fra en sådan konkurrence, hvis det er opportunt, og hvis andre faktorer såsom god regeringsførelse, retssikkerhed og undgåelse af nationalisering kan komme i fare i konkurrencen om udenlandske direkte investeringer; påpeger, at lavindkomstlande har brug for at kunne forhandle effektivt med multinationale selskaber med henblik på at sikre en rimelig andel af selskabernes fortjeneste, og minder om, at de bør have tilstrækkeligt politisk råderum til at indføre kontrol med kapitalbevægelser, eftersom retten til at opkræve og omfordele skatteindtægter er et centralt kriterium for staters suverænitet og legitimitet og dermed en forudsætning for god regeringsførelse;

31. påpeger, at den franske regering har bestilt en undersøgelse af spørgsmålet om politiske incitamenter for beskatning, men at der er behov for mere forskning; anmoder derfor Kommissionen om at undersøge, i hvilket omfang de forskellige metoder til ydelse af bistand, f.eks. gavebistand kontra lån, kan bidrage til at begrænse eller opveje bistandens potentielt negative virkninger på indtægtsopkrævningen, samt hvorvidt budgetstøtte og hermed forbundne forbedringer i gennemsigtigheden og effektiviteten af den offentlige udgiftsforvaltning på længere sigt kan bidrage til at øge borgernes villighed til at betale skat;
32. bemærker, at der ikke har været tilstrækkelig fokus på, hvordan regeringer kan bruge skattepolitikkerne til at mindske den indkomst- og velfærdsmæssige ulighed ved at minimere de eksisterende kønsrelaterede forskelle i skattepligten;
33. opfordrer til, at man koncentrerer sig om principperne om neutralitet, lighed og enkelthed med hensyn til skattesystemer i udviklingslande, hvilket bør opnås gennem:
  - a) en skat, som ikke tager en større del af fattiges indkomst, men en voksende andel af skatteyderens indkomst eller formue, efterhånden som denne stiger
  - b) en skat, der ikke diskriminerer på grund af køn, seksuel orientering, husstandstype, statsborgerskab eller civilstatus
  - c) et klart, enkelt og gennemsigtigt skattesystem, der udelukker forskellige uønskede fortolkninger af skattereglerne med det formål at opnå massive skattelettelser på bekostning af de sociale ydelser
  - d) ensartet skattemæssig behandling af reelle fortjenester og reelle tab fra enhver indtægtskilde, således at fortjenester er skattepligtige, medens tab er fradragsberettigede
  - e) et skatteniveau, der er kædet solidt sammen de forskellige økonomiske udviklingstrin, og
  - f) forenkling af systemet med forskellige selskabsskattesatser ved at beregne skattesatsen efter omsætning frem for efter erhvervssektor;
34. mener, at det er nødvendigt, at OECD udarbejder nye retningslinjer for anvendelse af "transfer pricing" (koncerninterne afregningspriser) som et vigtigt redskab til at forhindre visse multinationale selskaber i at overføre deres overskud til lande med de mest

favorable skatteordninger, og sikre, at de betaler deres skat i de lande - herunder udviklingslande - hvor overskuddet reelt er skabt;

35. mener, at der er et uomgængeligt behov for et system, der anvender en lav skatteprocent for lav- og mellemindkomster, bygger på et udvidet skattegrundlag og udelukker alle former for skønsmæssige skattefritagelser og -begunstigelser, herunder for udvindingsindustriene; understreger behovet for offentlig investeringer i projekter, der har positive lokale virkninger på økonomisk, social og miljømæssig plan, samtidig med at der ikke skabes mulighed for skattedumping;

### ***På vej mod et gennemskueligt, samarbejdsbaseret og retfærdigt internationalt skattemiljø***

#### *Manipulering af handelspriser (trade mispricing)*

36. understreger, at manipulering af handelspriser er en af de vigtigste drivkræfter for den illegale udstrømning af kapital; opfordrer Kommissionen til at bidrage til styrke det offentlige ekspertise på dette område i udviklingslandene og til at udarbejde konkrete forslag med henblik på at sikre, at G20-landene, OECD, FN og WTO overvejer et bredere sæt indikatorer og metoder, der kan løse problemet med manipulering af handelspriser, heriblandt USA's "comparable profits method" der har givet lovende resultater i forbindelse med identificering af manipulerede priser på transaktioner;
37. opfordrer til en indsats mod den illegitime manipulation af transferpriser og for en revision af de globale skatteregler, som skal gå videre end den omtalte "comparable profits method" i det omfang, der findes andre og mere lovende alternativer, som kan løse problemet med forkert prisansættelse mere effektivt; understreger, at EU, G20, FN og WTO i almindelighed bør koncentrere deres indsats om tiltag, der bygger på det såkaldte "armslængdeprincip", ifølge hvilket skattepligtige transaktioner skal foregå på samme vilkår som dem, der foregår mellem uafhængige virksomheder;
38. opfordrer indtrængende EU til, over for G20- og OECD-landene, at forsvare princippet om automatisk informationsudveksling på skatteområdet i lighed med EU's direktiv om beskatning af opsparing for at bekæmpe illegale pengestrømme i jurisdiktioner med bankhemmelighed;
39. opfordrer til, at der indføres en skat på finansielle transaktioner, hvis indtægter kan anvendes til at forbedre markedets funktion ved at mindske spekulation og bidrage til at finansiere globale offentlige goder som f.eks. udvikling og bekæmpelse af klimaforandringer og nedbringe de offentlige underskud; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at fremlægge en feasibility-undersøgelse, der tager behovet for ensartede spilleregler på globalt plan i betragtning, og i givet fald at fremsætte konkrete lovgivningsmæssige forslag;
40. foreslår, at man ved revideringen af Cotonouaftalen indfører en særlig bestemmelse om god forvaltningspraksis på skatteområdet;
41. opfordrer EU's medlemsstater til at træffe tilsvarende foranstaltninger inden for rammerne af deres bilaterale støtteprogrammer;

#### *Udvindingsindustrien*

42. opfordrer indtrængende til udvikling af initiativer, der kan sikre en større gennemsigthed i afgifterne på naturressourcer, bl.a. via OECD-konventionen om bekæmpelse af bestikkelse og gennemsigthedsinitiativet for udvindingsindustrien (EITI); hilser vedtagelsen af ændringsforslagene om henholdsvis konfliktminerale fra Congo og gennemsigthed, der var stillet til lovforslaget om en finansreform i USA, velkommen og anmoder Kommissionen om at overveje et tilsvarende lovgivningsinitiativ, der dog ikke må indebære, at regeringerne i udviklingslandene får mindre ansvar, eller at virksomhederne pålægges unødige administrative byrder, idet dette allerede har været genstand for kritik fra interessenter i udviklingslandene og kan vise sig at virke mod hensigten;
43. understreger, at udnyttelsen af naturressourcer bør tjene til at hjælpe et land til at opfylde sine overordnede sociale og økonomiske mål, hvilket for regeringer i udviklingslande indebærer opstilling af visioner, eventuelt sammen med internationale interessenter og eksperter, for naturressourcesektorens plads i landets økonomiske fremtid; påpeger, at den bedste anvendelse af naturressourcer for nogle landes vedkommende kan bestå i at lade dem forblive i jorden til fremtidig brug, medens det for andre kan være bedre at udvinde dem hurtigt som en midlertidig indenlandsk kilde til indtægter, der kan benyttes til at foretage de investeringer, som er nødvendige for at opnå vækst og dække akutte menneskelige behov;
44. påpeger, at udviklingslandene bør være ligeværdige partnere i drøftelsen og vedtagelsen af nye initiativer inden for råstofudvinding; understreger, at nye ordninger på dette område bør tage form af generelle internationale standarder for at undgå, at der skabes endnu et kludetæppe af regler, der vil virke stik imod regeringernes, skatteforvaltningernes og de internationale virksomheders intentioner;
45. understreger, at Kommissionens forslag og de ikke-statslige gennemsigthedsinitiativer for udvindingsindustrien, herunder naturressourcechartret (NRC), Ækvatorprincippet og de retningslinjer for investorer og virksomheder, som er udarbejdet af "Critical Resource", i virkeligheden er erhvervsvenlige, fordi de giver retssikkerhed, langtidsholdbare partnerskaber samt beskyttelse mod renationalisering, genåbning af forhandlinger eller udvisning; påpeger, at der dog også er problemer, som skal finde en løsning, for eksempel det faktum, at virksomheder kan blive tvunget til at afgive forretningsmæssigt følsomme oplysninger, som vil stille dem dårligere i konkurrencen, eller at nogle aftaler med regeringerne er baseret på hemmeligholdelse af oplysninger;
46. bemærker at afgifter på naturressourcer altid bør betragtes som et midlertidigt middel til forøgelse af indenlandske indtægter; påpeger, at en vellykket beskatning af naturressourcer ofte medfører fremgang inden for den direkte beskatning, herunder selskabsskat, og ikke-skattemæssige indtægter såsom royalties;
47. påpeger, at et stort antal rentierstater, der har rigelige indtægter fra afgifter på naturressourcer, herunder navnlig olie og mineraler, har ringe incitament til at udvise ansvarlighed, lydhørhed og effektivitet; fastholder, at stærke institutionelle og demokratiske kontrolmekanismer er af afgørende betydning for bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet; opfordrer navnlig Kommissionen til at forstærke sin assistance til udviklingslande i forbindelse med udformningen af kontrakter mellem disse lande og multinationale selskaber om ressourceudvinding;

48. opfordrer Kommissionen og Rådet til at engagere sig mere i gennemsigthedsinitiativet for udvindingsindustrien (EITI) ved at yde det finansielle tilskud og deltage i dets styrende organ;
49. minder om, at kvaliteten af regnskabsaflæggelsen er af afgørende betydning for en effektiv bekæmpelse af skattesvig; påpeger, at landebaseret regnskabsaflæggelse er af afgørende betydning for udvindingsindustrien, men at det vil være til lige så stor fordel for investorer i alle sektorer og derved bidrage til god forvaltningspraksis globalt; opfordrer derfor Kommissionen til at fremme indførelsen af et krav i IASB's internationale regnskabsstandard om, at alle multinationale virksomheder skal indberette deres indkomst og skat for hvert land for sig; understreger, at dette krav er i samklang med nødvendigheden af at forbedre de multinationale selskabers sociale ansvar; opfordrer Kommissionen til at integrere landebaseret regnskabsaflæggelse i sin reform af regnskabsdirektiverne;
50. efterlyser indførelse af en forpligtelse til landebaseret regnskabsaflæggelse for tværnationale virksomheder, herunder vedrørende overskud før og efter skat, med henblik på at øge gennemsigtheden og adgangen til relevante oplysninger for skattemyndigheder; er af den opfattelse, at EU med henblik på at sikre ens dækning af alle sektorer og alle virksomheder bør indføre dette princip som en del af den forestående revision af gennemsigthedsdirektivet og EU's regnskabsdirektiver, mens Kommissionen på internationalt plan bør lægge pres på IASB med henblik på hurtigt at få udviklet den dertil svarende generelle standard; opfordrer endnu en gang Kommissionen til at rapportere tilbage til Parlamentet om resultatet af dens offentlige høring og dens drøftelser med IASB inden for de kommende seks måneder;
51. understreger vigtigheden af landebaseret regnskabsaflæggelse og anmoder om, at forhandlingerne om dette spørgsmål forstærkes ud fra følgende retningslinjer:
  - a) regeringer og internationale grupperinger (herunder G20 og FN) bør støtte en landebaseret international regnskabsstandard og formelt anmode IASB om at vedtage en sådan
  - b) OECD bør videreføre sin feasibility-undersøgelse vedrørende landebaseret regnskabsaflæggelse og aflægge rapport herom til såvel G20 som FN i løbet af 2011
  - c) IASB bør vedtage en ny standard, der omfatter landebaseret regnskabsaflæggelse
  - d) civilsamfundet og medierne bør fremover gøre brug af de oplysninger, der kommer frem via landebaseret regnskabsaflæggelse, til at stille regeringer og multinationale selskaber til ansvar;

#### *Bedre donorkoordination*

52. konstaterer, at ITC's kortlægning har vist, at der er behov for yderligere donorkoordination på skatte- og udviklingsområdet; opfordrer Kommissionen til at tage initiativer i den retning og intensivere sin støtte til multilaterale og regionale initiativer, som f.eks. det afrikanske skattevæsenforum (African Tax Administration Forum) og det fællesamerikanske skattevæsencenter (Inter-American Centre of Tax Administration);

*Forbedring af de internationale strukturer for bekæmpelse af skattely*

53. understreger, at den konventionelle officielle udviklingsbistand ikke vil kunne udrydde global fattigdom, medmindre der træffes ambitiøse foranstaltninger i G20, OECD og EU til at slå hårdt ned på skattely og skadelige skattestrukturer;
54. konstaterer, at offshore-finanscentre siden G20-topmødet den 2. april 2009 har forpligtet sig til at overholde OECD's standarder for gennemsigtighed og informationsudveksling; bemærker imidlertid, at de skadelige skattelystrukturer stadig flourerer; påpeger endnu en gang, at man for at bekæmpe skattely effektivt er nødt til at gå ud over OECD's rammer, da disse udviser forskellige mangler; fastholder i den forbindelse sin bekymring over, at OECD's internationale standarder indeholder en forpligtelse til at udveksle oplysninger efter anmodning, men intet krav om automatisk informationsudveksling i lighed med det, der findes i direktivet om beskatning af opsparing; finder det ligeledes kritisabelt, at OECD gør det muligt for regeringer at slippe af organisationens sorte liste, blot de lover at efterleve principperne om udveksling af oplysninger, men uden at kontrollere, om principperne reelt omsættes i praksis; mener også, at kravet om indgåelse af aftaler med 12 stater for at blive taget af den sorte liste er vilkårligt, idet det ikke er kædet sammen med nogen kvalitative indikatorer, der kan gøre det muligt at foretage en objektiv vurdering af, om principperne for god forvaltningspraksis efterleves;
55. fremhæver, at udviklingslandene hvert år mister op til 800 mia. EUR til skattely og illegale finansstrømme; bemærker, at øget gennemsigtighed i de finansielle processer kan være et afgørende skridt i retning af fattigdomslettelse og en væsentlig velstandsskabelse;
56. finder, at automatisk informationsudveksling bør finde sted under alle omstændigheder; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens forslag til administrativt samarbejde på skatteområdet med henblik på at udvide samarbejdet mellem medlemsstaterne til at omfatte skatter og afgifter af enhver art, afskaffe bankhemmeligheden og gøre automatisk informationsudveksling til hovedreglen;
57. konstaterer med tilfredshed, at nogle medlemsstater har undertegnet Europarådets og OECD's konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager, og opfordrer indtrængende de 17 medlemsstater, der ikke har gjort det, til at undertegne konventionen;
58. opfordrer EU til at forstærke sin indsats og træffe konkrete foranstaltninger - som f.eks. sanktioner - mod skatteunddragelse og ulovlig kapitalflugt; opfordrer Rådet til at undersøge muligheden for en multilateral ordning for automatisk udveksling af skatteoplysninger i tæt samarbejde med FN's ekspertudvalg om internationalt samarbejde i skattesager;
59. opfordrer Kommissionen til at vedtage mere stringente kriterier for identifikation af skattely og til at arbejde for en internationalt bindende multilateral aftale om automatisk udveksling af skatteoplysninger, herunder for truste og fonde, der også skal omfatte modforanstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse; opfordrer Kommissionen til at støtte udviklingslande i deres kamp mod ulovlige udførsler og kapitalflugt, da disse fænomener udgør en alvorlig hindring for at mobilisere indenlandske indtægter til udviklingsformål; henleder navnlig Kommissionens opmærksomhed på Europa-Parlamentets holdning af 24. april 2009 om forslag til Rådets direktiv om ændring af

direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger<sup>1</sup> og på de foranstaltninger, der anbefales til bekæmpelse af skattely;

60. udtrykker betænkeligheder ved de uheldige virkninger, beskatningsaftalerne har på fordelingen af skatteindtægterne; bemærker, at metoden med at basere beskatningsretten på bopælsprincippet frem for kildelandsprincippet bidrager til at gøre skattely til et mere attraktivt sted; finder, at rimeligheden af beskatningsaftalerne bør tages op til revision med henblik på at overveje muligheden af at give kildelandet, hvor de faktiske aktiviteter finder sted, den primære beskatningsret;
61. beklager, at G20 endnu ikke har fremlagt en klar tidsplan og en konkret sanktionsmekanisme med henblik på en effektiv bekæmpelse af skattely; opfordrer til vedtagelse af en international konvention der skal have til formål at fjerne skadelige skattestrukturer og omfatte sanktioner rettet mod såvel usamarbejdsvillige jurisdiktioner som finansielle institutioner, der arbejder med skattely; opfordrer indtrængende EU til at vedtage foranstaltninger i lighed med USA's "Stop Tax Havens Abuse Act" og overveje muligheden af at fratage finansielle institutioner, der gør forretninger med skattely, retten til at drive bankvirksomhed;
62. mener, at EU desuden bør sikre konsekvensen i anvendelsen i både EU og på internationalt niveau af standarderne vedrørende tilsynsvirksomhed, beskatning samt hvidvaskning;
63. anmoder om offentliggørelse på internationalt plan af vulturefunds' strukturer med henblik på at kunne identificere dem og forbyde deres virksomhed;
64. opfordrer til, at der inden for rammerne af de økonomiske partnerskabsaftaler etableres en uafhængig kontrolmekanisme, der skal undersøge den skattemæssige nettovirkning af afskaffelsen af toldafgifter samt de fremskridt, der gøres med hensyn til skattereformer i de enkelte lande; opfordrer til, at der indsættes en bestemmelse om en obligatorisk samlet revision af alle økonomiske partnerskabsaftaler efter tre til fem år, og at der gives mulighed for at ændre den enkelte aftales bestemmelser, således at de bedre kan bidrage til udryddelse af fattigdom, bæredygtig udvikling og regional integration; opfordrer endvidere til, at der foretages en obligatorisk revision af individuelle landes fremskridt med hensyn til gennemførelse af skattereformer eller effektiv skatteinddrivelse i overensstemmelse med de seneste udgaver af OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue;
65. understreger, at skattemyndighederne i udviklingslandene i det omfang, de ikke er en del af de respektive finansministerier, er nødt til at samarbejde, især om skatte- og budgetpolitik og på måder, der ikke stimulerer til rivalisering og jalousi, men fremmer gode indbyrdes relationer og god forvaltningspraksis på skatteområdet;
66. opfordrer til oprettelse eller (såfremt de allerede findes) institutionelle forbedringer af de såkaldte (halv-) autonome ligningsmyndigheder (Autonomous Revenue Authorities, ARA) ved hjælp af passende checks and balances-systemer, der kan gøre det muligt at forhindre, at skattemyndighederne misbruges;

---

<sup>1</sup> EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 488.

67. understreger i den forbindelse, at ARA'ers høje status og forvaltningsmæssige autonomi skal opvejes af pluralistiske forvaltningsordninger, der kan sikre,
- a) at en ARA råder over et garanteret budget, som ikke kan ændres af regeringen
  - b) at dens status, ansvarsområder og beføjelser er lovfæstede og kan beskyttes ved politiets og domstolenes mellemkomst
  - c) at udnævnelser til tilsynsorganet (som skal oprettes) foretages af flere forskellige offentlige organisationer (forskellige ministerier samt erhvervs- og advokatorganisationer)
  - d) at udnævnelser til tilsynsorganet sker for et længere, fast tidsrum, og
  - e) at ledelsen og det øvrige personale kun står til ansvar for tilsynsorganet;
68. mener, at udviklingen af et effektivt skattesystem i udviklingslande skal være rygraden i deres offentlige finanser; mener, at EU's nye investeringspolitik i udviklingslandene bør medvirke til at skabe et gunstigere miljø for private udenlandske og nationale investeringer og skabe betingelserne for en mere effektiv international bistand; fastholder, at EU's investeringspolitik bør fokusere på udvikling af SMV'er, herunder via mikrolån, og fremme innovation, en effektiv offentlig forvaltning, offentlige-private partnerskaber og overførsel af viden med henblik på at fremme vækst;

o  
o o

69. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.